

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XI. Sacellum Lindense à Rudnicio Episcopo consecratur, & B. virg. M.
summâ animi exultatione dedicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT XI.

Sacellum Lindense à Rudnicio Episcopo consecratur, & B.V.M.A.
R.IÆ summâ animi exultatione dedicatur.

Instaurato Lindensi sacello, unum illud, quod omnibus sacris Ædibus, quasi sacrae cujusdam coronidis loco addi solet, adhuc deerat, Consecratio videlicet atque Dedicatio. Obtinuit enim non in veteri duntaxat Testamento, verum & in ipsa à Christo Domino instituta Ecclesia, jam inde à primis Christiani nominis temporibus, constantissimus usus, atque consuetudo; ut & recens exstructorum, & restauratorum postliminio Templorum Encania, non sine maxima populi Christiani lætitia atque exultatione agerentur. Libet vel unicum ex omni antiquitate exemplum, quod Eusebius ad causam nostram peraccommodum refert (a) hoc loco memorare. Posteaquam enim recensuit, quo pacto à Maximini aliorumque Tyrannorum obitu, Pax Christianis, vel potius, ut Eusebius ipse loquitur, *lux solis Ecclesis, ac Templis illustrior affulsit*; continuo addit; *Ex quo aderat cunctis, velut divino munere infusa lætitia, maxime videntibus ea loca, quae pauld antè impiis Tyrannorum machinis fuerant destructa, rediivivâ constructione clariora & celsiora consurgere; Templaque excelsa præ humilibus conventiculis elevari.* Deinde, & de ipsa Ecclesiarum consecratione ita scribit; *Festivitates à nostris frequentissima agebantur cum omni lætitia & exultatione, dedicationibus Ecclesiarum per arbes & loca singula celebratis.* Magnopere quoque Lindensis Ædis dedicationi prælusit ac præluxit

(a) lib. 4. hist. c. 10.

exemplum Machabæorum longè illustrissimum. Ibi Templum à gentilibus, hîc ab hæreticis dirutum, & in profanos usus conversum est : ibi à Juda Machabæo electi sacerdotes, qui mundarent sancta (a) hic Regiâ, ut vidimus, autoritate, magnus sacerdos Rudnicus, manum cum suis, repurgando admovit loco. Ibi edificaverunt sancta, & quæ intra domum erant intrinsecu; & Aedem, & Atria sanctificaverunt (b) hic omnibus intra Aedem sacram restitutis, unica defuit Consecratio atq; Dedicatio; quam idè Pontifex per se tandem absolvit. Ibi facta est lætitia magna in populo, & aversum est opprobrium gentium (c) hîc Dedicatio maximâ omnium orthodoxorum gratulatione peracta est, aversumque opprobrium sectariorum. Ibi statutum est, ut agatur dies Dedicatiois ab anno in annum per dies octo, cum lætitia & gaudio (d) qui dies testus accepit nomen Encænia, quod etiam in Evangelio retinet (e) aliàs, teste Josepho (f) festivitas luminum, vel etiam lumina dictus; Vocamus, inquit ille, hanc festivitatem luminum, opinor ideo, quòd ex misserato illuxerit nobis tanta felicitas: hîc non tam annua, quàm perennis ac perpetua quædam, à populis undique indies confluentibus festivitas agitur; quæ etiam festivitas luminum dici possit; quia per hæc Encænia (quæ juxta Redanum (g) Initiata sive Renovata, si liceret, appellari possent) & loco prisca religio atque dignitas iterum affulit; & populis in Cimmeria stellarum caligine juxta degentibus, Catholicæ lux ve-

(a) 1. Mach. 4. v. 42. (b) v. 48. (c) v. 58. (d) v. 59. (e) Ioann 10. 22. (f) lib. 12. antiq. cap. II. (g) ad 1. Mach. 4. §. 83. & seq.

itatis, quasi è Pharo quadam accendi atque lucere cepit. Denique & à singulari, quæ in animis piorum repente emicuit, gaudii lætitiæque luce, festivitas illuminum fuit. Quæ quidem lætitiæ lux, etsi communis omnibus fuerit, Rudnicus tamen Episcopus illam sibi præ omnibus singularem expertus est; aut certe reliquis omnibus præripuisse visus est. *Vnum* hoc, inquit de eo Ciaritius (a) antequam universæ carnis viam ingrederetur, ille summo desiderio optabat; post receptum jam & expiatum Elbingense Templum, cultumque orthodoxæ pietatis in illud postliminio reductum; post Regiomontanum Romane Religionis exercitium procuratum; ut Marianæ Tiliæ Oratorium cerneret restitutum. Vidit, antequam Spiritum celo redderet, & immensè lætatus est; cygneumque illud ac divinum acroama, in quod Simeon quondam, viso contrectatoque in infantilibus DEO proruperat, exultante spiritu pius Antistes cecinit, ex mortali vitæ ærumnis petens dimitti. Et satis se ad eam diem vixisse rebatur, vir immortalis vitæ dignus, cum non solum, B.V. Oratorium eleganter readificatum intueri; sed etiam illud DEO Opt. Max. solennibus ceremoniis sacrare, & sacratissimæ Virgini Mariæ, Christiano ritu addicere, divino munere illi concessum fuisset.

CAPUT XII.

Rudnicii, succedentiumque deinceps Episcoporum Varmiensium, in B.V. Lindensem, religio, pietas, ac munificentia.

Defunctus longâ & diurnâ jactatione Rudnicus, restaurato & dedicato jam Lindensi sacello, in portu securus ac hilaris jam stabat votorum; pote-

T 3

(a) pag. B 5.